

[Socialministeren.]

sættelse af kvalificerede specialister og indførelse af en moderne praktisk-teoretisk uddannelse af plejepersonale, således at behandling, undervisning, oplæring m. v. har kunnet forbedres betydeligt. En systematisk forskning er igangsat.

En meget væsentlig forudsætning for hele forsorgens udbygning er imidlertid en forbedring og modernisering af de bygningsmæssige rammer.

Denne udbygning har foreløbig på lovgivningsområdet givet sig udtryk i loven af 11. juni 1959 om udbygning og ombygning af åndssvageinstitutionen Lillemosegård med Gl. Mosehus (nu børnebyen i Vangede), de to love af 16. juni 1962 om udvidelse og ombygning af institutionerne ved forsorgscentret i Sønderjylland og om opførelse af skoler under statens åndssvageforsorg, loven af 18. december 1963 om udvidelse og ombygning af institutionerne for forsorgscentret for Sydøstjylland (Brejning) og sidst loven af 14. april 1966 om oprettelse af en centralinstitution for forsorgscentret for Fyn m. v.

Det foreliggende lovforslag må ses som næste led i denne udbygning.

I lovforslagets bemærkninger — hvortil jeg henviser — er nærmere gjort rede for institutionsforholdene inden for forsorgscentret for Sydøstsjælland. Dette center er skabt omkring et tidligere tuberkulose-sanatorium, som naturligt nok ikke i dag er egnet som ramme om det meget krævende diagnosticerende og behandlende arbejde, der er et centralt led i forsorgen for hver enkelt patient. Dette arbejde kan kun på fuldt betryggende måde varetages af en moderne, veludrustet institution, som er placeret således, at der er let adgang til hjælp og bistand fra et fuldt udbygget hospitalsvæsen.

Det er naturligt, at statens åndssvageforsorg vil udnytte den nuværende centralinstitution Evensølund også efter opførelse af en ny centralinstitution i Næstved. Evensølund vil med forskellige overkommelige ændringer kunne blive et udmærket alderdoms- og plejehjem for voksne åndssvage. Udgifterne til indretningen er ikke omfattende af lovforslaget, men vil til sin tid blive søgt på de årlige bevillingslove.

Med hensyn til enkeltheder i den foreliggende plan om opførelse af en centralinstitution i Næstved tillader jeg mig i øvrigt at henvise til den omdelte betænkning, afgivet af et af bestyrelsen for statens åndssvageforsorg nedsat planlægningsudvalg, og til det af arkitekten udarbejdede program, der ligeledes er omdelt.

Jeg vil dog gerne fremhæve, at byggeriet efter forslaget skal gennemføres som et fortløbende elementbyggeri i beton, baseret på et 6 m modul og under anvendelse af moderne planlægningsmetoder.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om offentlig forsorg. (Adgang til hjælp under arbejdsløshed og hjælp til forsørgelse af børn i hjemmet).*

Forslaget sigter på at gennemføre ændringer inden for tre af forsorgslovens områder.

Det foreslås således at lette adgangen til hjælp under arbejdsløshed og at give forsørgere, som har særlige udgifter til et handicappet barn i hjemmet, mulighed for hel eller delvis dækning af disse udgifter. Endelig foreslås en forenkling af bestemmelserne med hensyn til udbetaling af børnebidrag.

Forslaget om lettere adgang til hjælp under arbejdsløshed må ses i forbindelse med det forslag til ændringer i arbejdsløshedsloven, som er vedtaget af tinget i går.

Det forekommer rimeligt, at man, samtidig med at man forbedrer forsikringsydelsen, gør det nemmere at få en tillægshjælp, når forsikringsydelsen ikke er tilstrækkelig. Dette kan ske ved ændringer i forsorgslovens § 49 og § 58.

De sociale forsikringsydelser er fastsat efter de sædvanligt forekommende tilfælde, og der kan selv efter de forbedringer, der nu gennemføres i arbejdsløshedsloven, blive brug for at supplere de generelle ydelser. Som eksempel kan nævnes det tilfælde, at en arbejdsløs har store forsørgerbyrder.

Som beskæftigelsesforholdene er i disse år, skulle reglerne ikke ofte blive anvendt,